

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6

Utgitt 1 februar

1932

Skrivelse fra Socialdepartementet.

22 janr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Ballangen herred, Nordland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 15 februar d. å. å regne skal ha bevilling.

Videre stadfester departementet i henhold til samme lovs § 5 den av Ballangen herredstyre i møte 18 november 1931 fastsatte vedtekt for herberger og beverternæringen i Ballangen som gjeldende inntil videre fra og med 15 februar 1932.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver, som gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjijhus og lignende) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for at der i dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 23 til kl. 6 alle hverdager og fra kl. 23 til kl. 17 alle helligdager. I denne tid må ingen bevertning med mat og drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte anledninger å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

22 janr. Politiet kan i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller, hvor naboeene forstyrres ved støy i lokalet, påby lukning kl. 20.

§ 4. Anvendelsen av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte alkoholholdige drikkevarer, jfr. lov av 5 april 1927.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid herberger eller bevertninger er åpne, inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem, og i det hele tatt øve den kontroll som lov av 2 april 1917 gir adgang til.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal være opslått på et iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff efter straffelovens § 339 nr. 2.

22 janr. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Med hjemmel i Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 har departementet dags dato bestemt at § 14 i de av Handelsdepartementet 4 januar 1930 utferdigede «Bestemmelser vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran», fra og med 1 mars 1932 skal lyde som følger:

§ 14. Når der ledes damp direkte inn i leveren, lar man temperaturen stige til 90—95 grader celsius. Tranen må deretter stå i ro en halv times tid, før man taper den av på avkjølingsbeholdere. Under dampning og klaring bør dampekarret holdes mest mulig tillukket for å nedsette luftens skadelige innvirkning.

23 janr. **Skriv frå Socialdepartementet.**

Etter fullmakt gjevi ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle umbrigde vedtaket åt Hareid heradstyre i møte 23 november 1931 um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Hareid herad, Møre fylke.

Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 2 mars 1932. Vedtekta lyder so:

§ 1. Handelsbuder skal med nedanfor nemnde undantak på yrkedagar vera stengde frå kl. 20 til kl. 8.

17 mai skal det stengjast kl. 12, nyårs-, påske-, pinse- og jolaftan kl. 17.

I tidi frå og med 15 til og med 23 desember kan dei på 23 janr. yrkedagar haldast opne til kl. 21.

§ 2. Sunn- og helgedagar skal budene vera stengde heile dagen.

§ 3. I fisketida kann det på yrkedagar heile dagen og på sunn- og helgedagar frå kl. 18 utleverast frå pakkhus og lager-rom varor som er turvanda til utrusting av fiskefartyg.

På jolaftan stengjast kl. 18, jfr. lov frå 14 juli 1897 nr. 6.

§ 4. Etter stengjetid må ingen latast inn i budi, men det er høve til å ekspedera dei folk som då er inne og dei ordrar som er innkomne.

§ 5. Brot på desse vedtektene vert straffa etter § 339,2 i straffelovi.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

25 janr.

I forbindelse med den ved kongelig resolusjon av 22 ds. fastsatte bergverksordning for Jan Mayen meddeles at Handelsdepartementet har opnevnt bergmesteren for Svalbard til inntil videre å utøve den myndighet som efter bergverksloven og nevnte resolusjon om bergverksordning for Jan Mayen tilligger bergmesteren.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

26 janr.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre den av Stavanger bystyre i møter 30 september og 17 desember 1931 vedtatte vedtekt om byplanråd i Stavanger —, sålydende:

1. Der skal i Stavanger ved siden av det i lovens § 12 omhandlede bygningsråd være et byplanråd for behandling av spørsmål vedkommende byplaner og reguleringsanliggender.

2. Byplanrådet skal bestå av 4 faste medlemmer, nemlig reguleringschefen, stadsingeniøren, bygningschefen og helserådets ordfører samt 4 av bystyret valgte medlemmer.

3. Vedkommende byplanrådet forholdes for øvrig med hensyn til valg, funksjonstid m. v. overensstemmende med hvad der i bygningslovens §§ 13, 2, 14 og 15 er bestemt for bygningsrådet.

4. Byplanrådet har å utføre de gjøremål eller treffe de bestemmelser som ifølge efternevnte paragrafer i bygningsloven er tillagt bygningsrådet: § 21, 2, § 27, 1, 2, 3 og 4, § 28, 2 og 3, § 29, 1 og 2, § 32, 2 og 3, § 34, § 37, § 38, § 40, 3, § 41, 2, § 57, 7, § 58, § 59, § 62, § 63, 1, § 66, 2 og 3, § 68, 2 og 4, § 69, § 70, § 149, 1 og 2 samt vedtekt nr. 2 for Stavanger.

26 janr.

Brigde i fyresegner av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet,

fastsett 26 januar 1932 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 62 skal lyda:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet hev til so lenge rett til å ferda ut internasjonale vognkort og førarkort for køyring med norsk motorvogn innan dei framanda land som til kvar tid er tilslutta den internasjonale avtala um automobilerferdsle.

For at det skal gjelda, må vognkortet og førarkortet ha turvande påteikning frå norsk politimakt.

Dette brigde tek til å gjelda straks.

(Oversettelse).

Endring i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926,

fastsatt 26 januar 1932 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 62 skal lyde:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet har inntil videre rett til å utstede internasjonalt vognkort og førerkort for kjørsel med norsk motorvogn innen de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst angående ferdsel med automobiler.

Vognkortet og førerkortet må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

Denne endring trer i kraft straks.

27 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til §§ 3 og 28 post 1, jfr. § 27, i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes

I. Den av Oslo bystyre i møte 17 september 1931 vedtatte regulering av

1. Området mellom Munkedamsveien, Framnesveien, jernbanen og Munkedamsveien nr. 84.
2. Framnesveiens forlengelse nordover inntil Drammensveien.
3. Partiet mellom denne forlengelse, Munkedamsveien og Drammensveien.
4. Munkedamsveien mellom nr. 80 og 84 til denne gate, begge inklusive.

II. De av bystyret samtidig vedtatte vedtekter for strøket mellom Munkedamsveien, Framnesveien, jernbanen og Munkedamsveien 86 som gjeldende inntil videre, dog således at vedtektene skal lyde som de er inntatt nedenfor.

Samtidig opheves de av magistrat og formannskap under 27 janr. 6 mars 1907 og 28 juli 1915 vedtatte byggeregler forsåvidt det under II. nevnte strøk angår.

Byggevedtekter

for strøket mellom Munkedamsveien, Framnesveien, jernbanen og vestre grense for Munkedamsveien 86 samt denne grenselinjes forlengelse sydover til Drammensbanen.

1. På arealet må kun opføres beboelseshuser. Der skal således ikke tillates anlagt bedrifter og oplag av den i bygningsloven § 63 post 1 omhandlede art. Heller ikke tillates andre industrielle anlegg som efter reguleringsrådets skjønn er generende for omgivelsene.

2. Bygningene skal gis beliggenhet og grunnflate i alt vesentlig i overensstemmelse med bebyggelsesplan godkjent av reguleringsrådet 10 februar 1931. Ved mulige avvikelser må bebyggelsen ikke under nogen omstendighet gis større fasadelengde enn 32 m. Avstanden til nabo må ikke være under 4 m. og fra hus til hus ikke under 8 m.

3. De langs gaten liggende huser (nr. 1 og 6—9) kan opføres i 3 fulle etasjer med innredet loft, hvis netto gulvareal eksklusive trapperum og priveter ikke må overskride $\frac{1}{3}$ av bygningens flateinnhold. Over loftsetasjen må der ikke innredes tørreloft, loftsboder eller lignende.

Over de 3 fulle etasjer kan det tillates mot gate å opføre opbygg som tilsammen utgjør inntil $\frac{1}{2}$ -del, enkeltvis dog ikke over $\frac{1}{3}$ del av fasadelengden og ikke i større bredde enn 10 m. som frontgavl eller tårnparti. Mot nabogrenser tillates den forhøiede frontvegg utstukket inntil 10 m. fra gate eller byggelinjen. Hovedgesimsens overkant må ikke ligge høiere enn 0,60 m. over 4de bjelkelag.

De langs jernbanen liggende huser (nr. 2—5) må ikke opføres i mer enn 2 fulle etasjer. Herover tillates ikke loft. Hovedgesimsen skal ikke ligge høiere enn 0,60 m. over 3dje bjelkelag. Gavlpertier, tårn eller andre opbygg skal ikke føres op over gesimsen.

4. Innredes kjelleren til varig opphold for mennesker, medregnes denne i etasjeantallet. Dog medregnes den ikke, forsåvidt deri kun innredes portnerbolig og andre for beboerne nødvendige kjellerrum.

5. Gesims- og mønehøide skal for samtlige bygninger gjøres gjennomgående eller, hvor nivåforholdene hindrer dette, gis jevn avtrapning i forhold til terrengets (tilstøtende gates) stigning.

6. Bygningene skal på alle sider ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal være i det vesent-

27 janr. lige i overensstemmelse med hinannen, utført i nogenlunde ensartede materialer og farve samt med likt takfall og harmoniserende arkitektur.

7. Mot gate skal eiendommene holdes innhegnet med åpent jernstakitt av høist 1,20 m. høide og fundamentert på sokkel av granitt eller betongstøpning. Innhegningen skal være ensartet langs hele gatelinjen. Delingsgjerdene mellom de forskjellige parseller skal være minst mulig iøinefallende.

8. Fra disse regler kan reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser hvor særskilte grunner taler herfor.

29 janr. **Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse til forandring i grunnlovens §§ 86 og 87.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har i overensstemmelse med grunnlovens § 112 den 15 januar 1932 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse:

Grunnlovens §§ 86 og 87 skal herefter lyde således:

§ 86.

Rigsretten dømmer i første og sidste Instans i de Sager, som Odelstinget anlegger mod Statsraadets, Høiesterets eller Stortingets Medlemmer for strafbart Forhold, de som saadanne maatte gjøre sig skyldige i.

De nærmere Regler om Odelstingets Paatale efter denne Paragraf fastsættes ved Lov. Dog kan der ikke sættes kortere Forældelsesfrist end 15 Aar for Adgangen til at gjøre Ansvar gjældende ved Tiltale for Rigsretten.

Lagthingets faste Medlemmer og de fast udnævnte Medlemmer af Høiesteret ere Dommere i Rigsretten. Om Sammensettningen af Rigsretten i den enkelte Sag gjælder Forskrifterne i § 87. I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forædet.

Den der har taget Sæde i Rigsretten som Medlem af Lagthinget, udtræder ikke af Retten, om den Tid, for hvilken han er valgt til Storthingsrepræsentant, udløber før Rigsrettens Behandling af Sagen er tilendebragt. Ophører han af nogen anden Grund at være Medlem af Stortinget, fratræder han som Dommer i Rigsretten. Det samme gjælder, om en Høiesteretsdommer, som er Medlem af Rigsretten, fratræder som Medlem af Høiesteret.

§ 87.

Den Anklagede, og den som handler i Sagen paa Odelsthingets Vegne, har Ret til at udskyde saa mange af Lag-

thingets og Høiesterets Medlemmer, at 14 Medlemmer af Lag- 29 janr.
thinget og 7 Medlemmer af Høiesteret blive tilbage som
Dommere i Rigsretten. Fra hver af Siderne kan udskydes
lige mange af Lagthingets Medlemmer, dog saaledes at den
Anklagede har Fortrinsret til at udskyde een mere, dersom
det Antal, som kan udskydes, ikke er deleligt med to. Det
samme gjælder om Udskydning af Høiesterets Medlemmer.
Er der i en Sag flere Anklagede, udøve de Udskydnings-
retten i Fællesskab efter Regler, som fastsættes ved Lov.
Bliver Udskydning ikke foretaget i den Udstrækning, hvor-
til der er Adgang, udtræder efter Lodtrækning det Antal af
Lagthingets og Høiesterets Medlemmer, som er over hen-
holdsvis 14 og 7.

Naar Sagen er optaget til Doms, udtræde efter Lodtræk-
ning saa mange af Rigsrettens Dommere, at den dømmende
Ret faar 15 Medlemmer, deraf høist 10 Medlemmer af Lag-
thinget og 5 Høiesteretsdommere.

Rigsrettens Præsident og Høiesterets Formand udtræde
ikke i noget Tilfælde efter Lodtrækning.

Skulde Rigsretten ikke kunne sammensættes med saa
mange af Lagthingets eller Høiesterets Medlemmer som foran
er foreskrevet, kan Sagen dog behandles og paadømmes, naar
Retten har mindst 10 Dommere.

De nærmere Forskrifter om Fremgangsmaaden ved Sam-
mensætningen af Rigsretten fastsættes ved Lov.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres herved som
gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges grunnlov.

Gitt på Oslo slott 29 januar 1932.

Under Vår Hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Birger Braadland

B. Rolsted

Kongeleg resolusjon.

Etter § 2 i lov um målbruk i statstenesta frå 6 juni
1930 vert fastsett nærmare fyresegner um målbruk
i statstenesta i samhøve med eit framlagt utkast, som
lyder so:

1. Øvste styraren for eit statskontor avgjer kva mål
kontoret til vanleg skal nytta i tenesta si, so langt han ikkje
er bunden av lov eller fyresegner som vert gjevne i sam-
høve med lov.

2. Hev eit herads- eller bystyre gjort vedtak med krav
på visst tenestemål i vedskifte med statskontor, skal alle
statskontor som heradet eller byen soknar til, og alle stats-

29 janr.

29 janr. kontor med tenestekrins innanfor heradet eller byen, so langt det er råd, nytta det målet som er kravt, i prenta rundskriv, fyrerit, oppslag, kunngjeringar og formfast vedskifte elles med tenestemakter og folk i heradet eller byen og sameleis mest mogeleg i onnor skrifleg sak-fyrehaving som kjem tenestemakter i heradet eller byen ved.

Dersom dei faktiske tilhøve fører med seg at eit statskontor ikkje straks kann gjennomføra dette utan munaleg auka utgifter for det offentlege, kann kvart einskild departement til so lenge gjeva dispensasjon frå fyresegnene i dette punktet.

3. Hev fleirtalet av herad og byar innan tenestekrinsen for eit statskontor gjort vedtak som nemnt i punkt 2, skal kontoret fylgja tilsvarande fyresegner for heile tenestekrinsen sin.

4. Krev nokon serskilt for seg visst tenestemål i ei pliktig teneste av eit statskontor, skal kontoret stetta kravet når det ligg fyre formular, fyrerit eller formfast tilfang elles til den tenesta det er spursmål um. Statskontor skal vanleg svara på brev frå einskildmann i same målet som einskildmannen sjølv hev nytta.

5. Kvart regjeringsdepartement for seg gjev utfyllande fyresegner for dei ulike tenestegreinene sine til å gjera lovi fullverkande og fører tilsyn med at fyresegnene vert fylgde. Dessutan ligg det til kvart departement å syta for:

- a. At statskontor hev fyrerit på baa mål til formfast vedskifte i samhøve med punkt 2—4.
 - b. At prenta rundskriv, oppslag og kunngjeringar som vert laga under eitt for heile landet, vanleg vert gjevne ut på baa mål soleis at kvar tenestekrins kann få dei på det målet som er fastsett for kvar stad. Når det ikkje fell lagleg å gjeva ut same tingen på baa mål, kann sumt gjevast ut berre på det eine og sumt berre på det andre målet alt etter som det høver, men likevel soleis at det vert rimeleg samhøve i mengd på baa mål.
 - c. At sentralstyrekontor i skrifleg hopehav med folk og lokale styremakter fylgjer dei fyresegner som er gjevne i punkt 2—4.
6. Justisdepartementet fører liste over herads- og bystyrevedtak etter punkt 2, kunngjer dei i «Norsk Lovtidende» og sender melding til dei andre departement.

7. Desse kongelege resolusjonar um målbruk i styringsverket skal ikkje gjelda lenger:

Kongeleg resolusjon frå 13 februar 1925 for fylkeskontor.

Kongeleg resolusjon frå 18 desember 1925 for teneste- 29 janr.
menn under Justisdepartementet.

Kongeleg resolusjon frå 14 desember 1928 um målbruk
i kunngjeringar um ledige embete og tenestepostar.

Kongelig resolusjon.

29 janr.

I medhold av lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 117, 2. ledd, bestemmes at nevnte lov inntil utgangen av 1934 ikke kommer til anvendelse på forsikring mot regnvær og flomskade, dog således at denne dispensasjon for sistnevnte forsikringsarts vedkommende kun gjelder skade på annet enn bygninger.

Kongelig resolusjon.

29 janr.

- I. I medhold av § 32, litra e, i lov av 5 april 1927 forandres § 1 i de ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1927 fastsatte forskrifter om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød, overensstemmende med et fremlagt utkast.
- II. De under I nevnte bestemmelser trer i kraft straks.
Forskriftenes § 1 skal herefter lyde således:
§ 1.

- a. Mellemmann kan ikke innlede, opta eller avslutte bestilling eller kjøp av vin, fruktvin og mjød hos andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.
- b. Mellemmann kan ikke personlig, ved fullmektig eller skriftlig gjøre henvendelse til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede, om kjøp eller bestilling av sådan vare. Dog kan utenlandske firmaer direkte eller gjennom mellemmann sende sine prislister til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.

Prislisten eller de ved omsendelsen benyttede konvolutter må ikke inneholde mellemmannens navn. Ved siden av prisangivelsen kan prislisten inneholde opplysning om at bestillingen må adresseres til Vinmonopolet, Oslo, og at bestillingen må angi vinens klasse eller merke, årgang, bestilt mengde, nøiaktig pris, navnet på eksportøren samt kjøperens navn og adresse. Dessuten kan det i prislisten opplyses om forskuddsbetaling må erlegges og hvilken godtgjørelse der tilkommer Vinmonopolet.

- c. Mellemmannens navn må ikke forekomme i forbindelse med vinreklame.

Kongelig resolusjon.

29 janr.

1. I medhold av midlertidig lov av 24 juni 1931 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil 1 juni 1932 være

- 29 janr. forbudt å utføre saltet storsild og saltet vårsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner, Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er straffbar.
 3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

29 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til §§ 3, 57 og 144 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Åsgårdstrand bystyre i møte 18 desember 1931 vedtatte bygningsvedtekter for Åsgårdstrand, dog med en enkelt endring.

I henhold til samme lovs § 155 post 5 opheves følgende bestemmelser:

1. Kongelig resolusjon av 25 oktober 1898 angående forbud mot anvendelse av krum taksten.
2. Kongelig resolusjon av 17 november 1909 angående anvendelse av godkjent flat taksten.

Derimot skal

Kongelig resolusjon av 20 februar 1897 angående tilatelse til at en annen læge enn helserådets ordfører fungerer som medlem av bygningskommisjonen (nu: bygningsrådet) vedbli å gjelde inntil videre.

De stadfestede bygningsvedtekter lyder således:

§ 1. (Til lovens § 57.)

Betaling for opmåling av grunn skjer efter følgende regulativ:

1. For tomt inntil 500 m.² kr. 20,00. Videre for hver 500 m.² inntil 5000 m.² kr. 10,00. Videre for hver overskytende 1000 m.² kr. 5,00.

For denne betaling utferdiges målebrev med kart over eiendommen.

For ubebyggede tomter reduseres forannevnte gebyrer med $\frac{1}{4}$.

2. Ved deling av eiendom beregnes avgift til målebrev for den utskilte del efter post 1. Forretningen påføres den opprinnelige eiendom uten gebyr.
3. For gjenpart av målebrev betales kr. 5,00.
4. For attest eller erklæring i anledning av opmåling betales kr. 2,00.
5. For fremmøte til begjært opmålingsforretning som av en administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes betales kr. 10,00.
6. For stevning til kartforretning refunderes utgiftene efter opgave.

7. Kartvidne betales med kr. 2,00 pr. time eller påbegynt 29 janr. del av time.

§ 2. (Til lovens § 61.)

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder om bygning bestemt til opphold for dyr. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 3. (Til lovens § 62.)

Grunnstykker utenfor regulert strøk må for å kunne bebygges ha eller skaffes sådan adkomst som omhandlet i lovens § 62.

§ 4. (Til lovens § 63, 2.)

Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helserådet kan formannskapet forby at gassverk, cellulosefabrikk, fabrikker for tilvirkning av benmel og sildolje og lignende anlegges innen bygningsområdet.

§ 5. (Til lovens § 97, 2.)

- a. Snefanger skal hvor bygningsrådet finner det påkrevet anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.
- b. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal hvor bygningsrådet anser det påkrevet anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

§ 6. (Til lovens § 98.)

Takvannet skal avledes enten til bygningens kloakknnett eller på annen av helserådet godkjent måte.

§ 7. (Til lovens § 113.)

Trebygninger for beboelse kan opføres overensstemmende med bestemmelsene i lovens §§ 114 og 115 i de strøk som ligger utenfor den til enhver tid gjeldende murtvangsgrense, jfr. for tiden kongelig resolusjon av 7 mars 1905.

§ 8. (Til lovens § 137, 1.)

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i loven.

§ 9. (Til lovens § 144.)

For behandling av byggeanmeldelser m. v. erlegges gebyr efter følgende regulativ:

1. Ved innsendelse av byggeanmeldelse betales kr. 5,00.
2. For tilsyn med byggearbeidets utførelse, besiktigelse, utstedelse av attester, påvisninger i marken og for hvad der for øvrig efter bygningsloven påhviler bygnings-

29 janr. myndighetene å utføre erlegges for nye bygninger av 1 etasjes høide med en bebygget grunnflate av:

inntil 25 m. ²	kr. 10,00
» 50 »	» 15,00
» 100 »	» 25,00
» 150 »	» 35,00

og derover kr. 10,00 for hver 100 m.² eller del derav.

For hver følgende etasje erlegges en halvdel av hvad der er bestemt for 1 etasje.

3. Ved påbygning og underbygning beregnes kun for den eller de etasjer som tilføies, og er det kun del av etasje betales efter denne dels flateinnhold.

Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye huser.

4. For tilsyn med opsettelse av røkke og kanal i eldre bygning og bakerovn, varmeapparat og dampkjele i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 5,00.

Geburet går til bygningskontrollen og fordeles efter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

§ 10. (Til lovens § 146.)

Helserådet kan for alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget, påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann hvor som helst og på sådan måte som det finnes nødvendig.

§ 11. (Til lovens § 150.)

Bygningsrådet kan i den utstrekning det anser det nødvendig treffe bestemmelser vedkommende de forhold som omhandles i lovens § 150.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grendahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.